

[Behnke]

lærerne klar. De folk, der henvender sig i øjeblikket, får udstedt et midlertidigt kørekort, som de ikke engang kan rejse ud af landet på, og så går de og venter, indtil maskineriet har fået fremstillet et kørekort. Hvis hundredtusindvis af mennesker frem til marts måned eller her i foråret skal til at have udskiftet deres kørekort, så vil det ganske enkelt give kaos, og det tror jeg hverken regeringen eller politimyndighederne er interesseret i.

Regeringen ved, at Fremskridtspartiet er imod, at der bliver indført gebyrer. Vi er imod, at staten skal have nye indtægter, medmindre der samtidig kommer skattelettelser. Det er vores bud. Det har det været hele tiden, og det kan ikke være nogen nyhed, og slet ikke en nyhed, der kan få finansministeren til at undre sig her i dag.

Så var der bemærkningen om underskuddet. Det er selvfølgelig trist, hvis konjunkturterne er gået regeringen imod. Selvfølgelig er det det, og det er vi da også opmærksom på. Men det betyder så også, at der er behov for at få andet end en knivskarp balance på finansloven. Så er der behov for at få en finanslov med væsentlig mere tyngde i, så man ikke bliver blæst om af det første det bedste omsving i konjunkturvindene.

Dér, hvor der efter vores mening er noget at tage fat på, er disse budgetreguleringskonti. Jeg giver finansministeren ret i, at der ikke altid er politisk vilje til at udmønte dem konkret, men når vi ser, hvordan det er gået i 1988, så må selv finansministeren erkende, at det havde været rart, hvis der undervejs i løbet af 1988 eller måske allerede ved sidste års finanslovforhandlinger var taget politiske initiativer til også at sikre politisk flertal bag nogle konkrete besparelser frem for blot at lade tallene stå på nogle konti i en finanslov.

Så er jeg fremme ved ministerens bemærkninger til Fremskridtspartiets finanskatolog. Jeg er da glad for den måde, finanskataloget nu omtales på, for dengang kataloget kom frem, var det jo de sædvanlige floskler med, at det var et fuldstændig urealistisk Fremskridtsparti, der ikke havde forstået noget som helst af nogen som helst ting. Specielt var vi urealistiske, når vi kunne finde på at komme med forslag, som der ikke på forhånd var politisk flertal bag.

Men der er jo det med Fremskridtspartiet, som regeringen selv har oplevet med budgetreguleringskontiene og på andre punkter, at hvis

ikke der er et flertal, så må man ud og forhandle sig frem til det. Det var det, der var oplægget fra Fremskridtspartiet, og derfor er vi også tilfredse med, at kataloget på en positiv måde har kunnet indgå i finanslovforhandlingerne. Vi er også tilfredse med, at man ikke blot ryster på hovedet og kalder Fremskridtspartiet for helt tosset, når vi kommer med mange af vores forslag.

Allerede i det finanskatolog havde vi jo taget hul på spørgsmålet om yderligere privatiseringer, yderligere salg af statsaktiver, og det er en af de ting, der nu er blevet til noget konkret.

Så sluttede finansministeren sin omtale af Fremskridtspartiet og mit indlæg af med at erklære, at man fra regeringens side var glad for, at forhandlingerne var forløbet så forholdsvis positivt. Dér dækker jeg fuldt ud finansministerens vurdering af de forhandlinger, der har været i år. De har været gode, og vi er tilfredse med den måde, hvorpå forhandlingerne har forløbet. Sammenligner finansministeren med min tale sidste år på samme tid, Folketingstidende 1987-88, sp. 4107-4115, så vil finansministeren også kunne se, at der er en væsentlig forskel mellem det, Fremskridtspartiet sagde sidste år, og det Fremskridtspartiet siger i år, og det er selvfølgelig, fordi vi nu har andel i finansloven. Vi har - for at bruge et privatiseringsudtryk - aktier i finansloven, og det er vi selvfølgelig tilfredse med, for vi mener, at de ting, vi har påvirket på finansloven, netop er de ting, der gør, at finansministeren i dag kan erklære finansloven som værende den bedste i den tid, han har sidet.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot kort gøre opmærksom på et problem i forbindelse med fremskrivningsreglerne, som vi har konstateret i Kristeligt Folkeparti. Det drejer sig om rammetilskuddet til efterskoler, friskoler og private grundskoler. Det er nogle af vore hjertebørn. Se, beløbet i finansloven er fremskrevet med 3,8 pct., har vi forstået, men når vi ser på dette område, så kan vi konstatere en kraftig stigning i skalalønnen. Ja, den ligger faktisk på 9,6 pct. i det forløbne år. Det vil sige, at denne lønstigning er ikke indregnet i fremskrivningen i tilstrækkeligt omfang. Lønudgiften udgør ca. 60-70 pct. af skolens udgifter, og derfor finder vi, at der her ligger en skjult besparelse på området, en besparelse, som sko-